

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Quanta imponi pœnitentia debet, par. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

tionem pœnæ ex opere operato;
hoc, vel aliud opus exhibeas.

Alii posse utroque modo, id

quod probabilius est. *a* Ratio
est mox dicenda c. 2 §. 1.

a Suar. de
pœn. d. 58
sect. 5. n. 2

b sect. 7.

n. 2. Hag.

19. de 2.

præc. Ecc.

c. 3. n. 11.

cont. Vasq.

Coninc.

Turrian.

quos sequi

tur De

Lug. de

pœn. d. 25.

sec 4. n. 54

Trid sess.

14. c. 8.

Addunt tamen communiter
Doctores, censeri regulariter
Confessorem dare præceptum,
dum pœnitentiam absolutè im-
ponit: cum tamen suam inten-
tionem explicaverit in contra-
rium; tunc esse sub prædicto
conditionato consilio.

§. 3.

Quanta imponi Pœnitentia debet.

9 **I**Ta id reliquitur arbitrio
Confessoris; ut, spectatis
omnibus, possit quamcumque
injungere; modo, omnibus
item perpensis, observet, quod
vult Tridentinum, *a* dicens
peccatorum participes, qui, sine
justa causa, pro gravibus pecca-
tis leves pœnitentias injun-
gunt.

10 No

10 Notatamen in hoc, præci-
pue esse spectandum utilitatem,
necessitatemq; spirituales pœ-
nitentis : adeoque persæpè mo-
derandam esse pœnitentiam, le-
viorēque, quā pœnitens me-
retur imponendam : ut si verb.
grat. timeatur pusillanimitas,
vel horror Confessionis in pœ-
nitente. Audi Nazianzenum; *b* *b* Nazian
Hanc, inquit, rationem tene, ut *zenus o-*
partim cum corrigas, idque le- *rat. 26. de*
niter, & humanè, non ut hostis, *moderat.*
neque ut durus, & rigidus me- *in d. ser-*
dicus. Ex qua doctrina sic ha- *vanda sub*
bet præpositus. *c* Non debet ea- *finem*
dem pœnitentia injungi debili, *c* *Præpos.*
& forti: pauperi & diviti. De- *in 3. part.*
bet ergo sacerdos considerare *de pœn.*
fragilitatem pœnitentis, ejus *dub. 7.*
contritionem, proclivitatem ad
peccandum, &c. Præstat autem
interdum prudenter dissimula-
re, minores pœnitentias injun-
gendo, quam austeritate ni-
mia homines ab hoc sacramento

avocare : juxta illud Auctoris
operis imperfecti in Matth.
Et si erramus, modicam pœnitentiam
imponentes : nonne melius
est propter misericordiam,
quàm propter crudelitatem? Unde
cum prudenter timetur, quod
pœnitens non exequetur majorem
pœnitentiam ; quam meretur :
minor potest injungi reliquum
Deo commendando. Hæc
Præpositus.

*à Polanc.
in direct.
conf. c. 2.
§. quod at-
tinet.*

12 Addit sic Polancus.
Confessor quædam etiam pœnitentis
relinquat arbitrio : ut
dicat, hoc facias, vel si malueris
illud. Demum potius unum Pat-
ter, & Ave imponat : quam recu-
dere sinat afflictum, vel desperan-
tum pœnitentem (adde, vel horro-
re confessionis affectum) ob
pœnitentiæ gravitatem. Quan-
do autem exigua injungitur
pœnitentia : indicari possit quod
majorem meretur (si quidem se-
r. ma)

premissis pro quovis mortali ex
ulsuerat) si tamen timeretur ni-
miadejectio, vel diffidentia;
non expedit hoc dicere. Hæc
Polancus.

13 Denique e sic De Lugo:
Pœnitentia debet esse salutaris,
& conveniens; hoc est primo lo-
co attendi debet ad utilitatem
spiritualem pœnitentis, ne scis
licet laquei ei injiciantur, ut
nova peccata committat. Ex hoc
potissimum capite excusari po-
test hodierna praxis, qua leves
pœnitentiæ imponuntur pro
gravissimis peccatis: id enim
sæpè fit propter spiritualem in-
firmitatem pœnitentium, qui
gravioribus pœnitentiis scanda-
lizabuntur: & vel Confessio-
nem fugient, vel certè Confes-
sarios ineptos adibunt, qui eos
curare nesciunt. Denique in
dubio inclinandum est in par-
tem benigniorem, in qua minus
est periculi. Monendi tamen

e De Lugo.
de pœn. d.
25 sec. 5.
n. 60.

sunt pœnitentes de insufficien-
tia satisfactionis injunctæ, &
consulendus est ipsis usus indul-
gentiarum, & aliquando impo-
nendus, ut sic suppleatur defe-
ctus propriæ satisfactionis. Hæc
prudenter De Lugo.

§. 4.

*Cujus generis Pœnitentiam de-
beat Confessor injungere,*

13 **D**E tribus esse solet diffi-
cultas. Primò de opere
interno; Secundò de aliàs debi-
to. Tertio de opere pro defun-
ctis. Quoad primum, quamvis
communiter expediat, ut exter-
nam pœnitentiam Confessor in-
jungat, tamen potest & merè in-
ternam. Ratio est, quia ex una
parte satis sensibilis fit ex exter-
na injunctioe Confessoris: &
ex altera, ex se est opus aptum
ad satisfaciendum, & sæpissimè
est multum utile pœnitenti, ut
recordetur quis v. g. pœnarum
Gehennæ, ut clever mentem ad
Deum.

2 *Suar. d.*
de pœn. 48
sec 6. n 4.
& alii a:
pud Bon.
de pœn d.
§ 95. sec.
3. p. 2. n 10